

Bogdan Giemza

Od Redakcji

Studia Salvatoriana Polonica 7, 5-7

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Od Redakcji

Wszelkie jubileusze mają to do siebie, że są okazją do uroczystych obchodów, sposobnością do refleksji nad minionym okresem. Jednakże jubileusz nie powinien stać się tylko pretekstem do świętowania, po którym pozostanie jedynie archiwalny zapis, czy wystawianiem laurki i pomników wdzięczności. Bardziej winien prowokować do stawiania odważnych pytań o teraźniejszość i przyszłość. Pytanie bowiem wyraża pewien stan naszej niewiedzy, ale zarazem pragnienie poznania odpowiedzi na to, co nas nurtuje i nie daje spokoju. Jak napisał ks. prof. Helmut Juros SDS, „racjonalność i godność człowieka polega także na tym, że zdolny jest postawić sensowne pytania. Popada zaś w nędzę duchową i dramat egzystencjalny, kiedy nie odczuwa potrzeby stawiania pytań lub nie potrafi sformułować sensownego pytania”.

Obchodzony w 2013 roku jubileusz 60-lecia istnienia Wyższego Seminarium Duchownego Salvatorianów w Bagnie k. Wrocławia stał się inspiracją do podjęcia w ramach niniejszego tomu „Studia Salvatoriana Polonica” zarówno wątków historycznych, jak również poszukiwań dotyczących formacji i posługi kapłańskiej w kontekście aktualnych wyzwań. Przygotowanie do kapłaństwa w dziejach Kościoła katolickiego ze szczególnym uwzględnieniem dekretu Soboru Trydenckiego *Cum adolescentium aetas* o obowiązku tworzenia seminariów duchownych omawia ks. M. Piela SDS, zaś ks. I. Kiełbasa SDS podejmuje historię minionych 60 lat Wyższego Seminarium Duchownego Salvatorianów w Bagnie. Perspektywę historyczną z uwzględnieniem teraźniejszości znajdziemy w artykule ks. J. Bednarza SDS, poświęconym transformacji od Salvatoriańskiego Wyższego Seminarium do Kolegium Uniwersyteckiego im. Jordana prowadzonego przez Salvatorianów w Marogoro w Tanzanii. W tymże bloku tematycznym zamieszczono artykuły, w których poszukuje się odpowiedzi na wyzwania współczesności. Chodzi m.in. o kwestię duszpasterstwa powołań (ks. S. Soczyński SDS), adekwatnej do potrzeb formacji kapłańskiej (ks. A. Radecki i ks. K. Wons SDS), posłuszeństwa eklezjalnego (ks. R. Słupek

SDS), współpracy duchownych i świeckich (ks. M. Chwarścianek SDS) oraz kryzysów kapłańskich (ks. B. Szpakowski SAC). Dopelnieniem tych refleksji są artykuły poświęcone obrazowi kapłana w twórczości Romana Brandstaetera (E. Bednarczyk-Stefaniak) oraz chrześcijaństwu, Kościołowi i kapłaństwu w myśli Leszka Kołakowskiego (ks. R. Masarczyk SDS).

Problematykę związaną z Ziemią Dolnośląską podejmuje s. O. Konopka SMCB, omawiając twórczość artystyczną Bruno Tschötschela, zwanego śląskim Witem Stwoszem XX wieku. W trzecim bloku znalazły się artykuły, które nie są ze sobą powiązane tematycznie, ale podejmują ważne zagadnienia. Chodzi więc najpierw o artykuł poświęcony Słudze Bożemu ks. Józefowi Czesławowi Chryzostomowi Małysiakowi SDS, który był inicjatorem i propagatorem rekolekcji zamkniętych dla wszystkich stanów w Polsce (ks. J. Wawrzyniak SDS), następnie refleksje na temat działalności misyjnej Kościoła (ks. M. Stanek SDS) i preferencyjnej opcji na rzecz ubogich jako znaku wiarygodności Kościoła (ks. B. Giemza SDS). Całość zamykają uwagi dotyczące przewycięzania zła w powieści Michaiła Bułhakowa *Mistrz i Małgorzata* (ks. R. Nęcek, A. Zięba) i analiza komentarza Jana ze Słupczy do *Metafizyki* Arystotelesa (ks. M. Socła SDS).

Całość obecnego tomu dopełniają recenzje, sprawozdania z działalności naukowo-dydaktycznej WSD w roku akademickim 2012/2013, sprawozdanie z Dni Duchowości Biblijnej, które odbyły się w 2012 roku w Centrum Formacji Duchowej w Krakowie i wybrana bibliografia salwatorianów za rok 2012.

Sobór Watykański II w Dekrecie o formacji kapłańskiej nazywa seminarium „sercem diecezji”. Niech mi będzie wolno dedykować niniejszy tom naszych Studiów tym wszystkim, którzy na przestrzeni minionych 60 lat współtworzyli i decydowali o losach Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie, będącego sercem Polskiej Prowincji Salwatorianów. Myślę o profesorach i wykładowcach, wychowawcach, personelu administracyjnym i pomocniczym, jak również o alumnach. Absolwenci tej uczelni pracują aktualnie w Polsce oraz wielu krajach Europy (Albania, Białoruś, Czarnogóra, Czechy, Niemcy, Rosja, Słowacja, Szkocja, Szwajcaria, Węgry, Włochy), Afryki (Tanzania), Azji (Filipiny) i obu Ameryk (USA, Kanada, Meksyk, Brazylia) oraz w Australii.

Słowa uznania i podziękowania kieruję do osób i instytucji kościelnych oraz społecznych, dzięki którym salwatoriańskie serce i mała miejscowość Bagno stały się ważnym miejscem spotkań o charakterze religijnym, kulturalnym i społecznym na mapie Ziemi Trzebnicko-Obornickiej i Dolnego Śląska. Na osobną wzmiankę zasługuje fakt afiliacji WSD w Bagnie do Papieskiego

Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, zakończony pomyślnie 18 lutego 1993 roku. Władzom tejże Uczelni – minionym i obecnym – należą się szczególne słowa wdzięczności.

ks. Bogdan Giemza SDS